

Arrest

nr. 126 162 van 25 juni 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 27 januari 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 17 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 mei 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) om de reden van medische problemen van eerste verzoeker.

Op 3 augustus 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag ontvankelijk.

Op 25 januari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot ongegrondheid van de aanvraag. Deze beslissing wordt ingetrokken op 30 mei 2013.

Op 13 juni 2013 geeft de arts-adviseur een medisch advies aangaande de medische problemen van eerste verzoeker.

Op 17 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding opnieuw een beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 27 december 2014. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254.)

De Raad wijst erop dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet in een procedure waarbij de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf om medische redenen kan aanvragen. *In casu* verblijft de eerste verzoeker niet meer in België waardoor hij hoegenaamd niet in aanmerking komt voor de voormelde procedure voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker op 31 maart 2014 is gerepatrieerd. De vernietiging van de bestreden beslissing kan aan eerste verzoeker geen voordeel meer verschaffen, nu eerste verzoeker niet meer in België verblijft en de aanvraag geen adresvermelding meer bevat van de “*effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België*”, zoals vereist in artikel 9ter, § 1, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet. De vernietiging van de bestreden kan aan tweede verzoekster evenmin een voordeel verschaffen aangezien de aanvraag was ingediend voor de medische problemen van eerste verzoekster. Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan verwerende partij de machtiging tot verblijf niet meer toekennen aan tweede verzoekster aangezien zij geen aanvraag indiende op grond van medische problemen. Ter terechtzitting stelt de raadsman van verzoekers zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De Raad besluit dat verzoekers het beoogde doel, een gegrond verklaring van hun aanvraag, niet meer kunnen verkrijgen (*RvS 21 december 2012, nr. 221.898*).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN